

ger lovforslaget fra udleveringslovens ordning, idet den udleverede ikke efter udleveringslovens § 10 selv kan meddele samtykke til, at vedkommende drages til ansvar for nogen anden handling begået før udleveringen end den, vedkommende er udleveret for.

Statutten kan derimod ikke antages at udelukke, at udleveringslovens ordning opretholdes med hensyn til muligheden for videre udlevering fra tribunalen til tredieland med henblik på strafforfølgning eller straffuldbyrdelse i anledning af andre lovovertrædelser begået før udleveringen til tribunalen, jf. herved udleveringslovens § 10. En beslutning om udlevering til tribunalen bør derfor meddeles på samme vilkår som efter udleveringslovens § 10, f.eks. om justitsministerens tilladelse, jf. udleveringslovens § 20, med henblik på tilfælde, hvor videre udlevering fra tribunalen til retsforfølgning i tredieland måtte komme på tale, jf. nedenfor pkt. 3.3.

3.2.6. Træffer justitsministeren beslutning om udlevering til tribunalen, skal den pågældende person samtidig med, at der gives meddelelse om beslutningen, gøres bekendt med adgangen til domstolsprøvelse af beslutningen og med fristen for fremsættelse af anmodning herom, jf. udleveringslovens § 15, stk. 2.

3.2.7. Henvisningen til udleveringslovens § 16 indebærer, at den, der skal udleveres til tribunalen, kan forlange, at politiet indbringer spørgsmålet om beslutningens lovlighed for retten på det sted, hvor den pågældende opholder sig.

Om indholdet af denne prøvelse henvises til bemærkningerne ovenfor vedrørende lovforslagets § 2, stk. 1. Formålet med prøvelsen af beslutningens »lovlighed« er at sikre, at beslutningen om udlevering angår rette vedkommende, og at udlevering ikke i øvrigt er åbenbart uforenelig med landets retsorden eller med grundlæggende retsprincipper.

Anmodningen om domstolsprøvelse skal i lighed med udleveringslovens ordning fremsættes inden 3 dage efter, at beslutningen er meddelt den pågældende. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren imidlertid tillade, at beslutningen indbringes for retten, selv om anmodningen herom først fremsættes efter fristens udløb, jf. udleveringslovens § 16, stk. 2. At denne beføjelse er henlagt til justitsministeren, skyldes efter udleveringslovens forarbejder administrative og praktiske hensyn, navnlig i tilfælde, hvor begæringen om domstolsprøvelse først fremsættes umiddelbart før udleveringens iværksættelse, eventuelt i den lufthavn eller på den jernbanestation, hvor udleveringen skal finde sted.

Sådanne hensyn gør sig ligeledes gældende i tilfælde af udlevering til tribunalen, hvorfor udleveringslovens ordning foreslås opretholdt også på dette punkt.

Retten afgørelse træffes ved kendelse, der inden 3 dage kan kæres til vedkommende landsret. Spørgsmålet om, hvorvidt kære, som iværksættes efter udløbet af denne frist, skal afvises, afgøres af landsretten efter reglerne i retsplejelovens § 949, stk. 2, jf. udleveringslovens § 16, stk. 3.

3.2.8. Inden udløbet af fristen for fremsættelse af anmodning om domstolsprøvelse må udlevering til tribunalen kun iværksættes, hvis den pågældende giver afkald på at kræve udleveringsbeslutningen indbragt for retten. Indbringes beslutningen for retten, kan udlevering til tribunalen først ske, når beslutningen er fundet lovlig ved endelig retskendelse, jf. udleveringslovens § 17, stk. 1.

3.2.9. For at sikre gennemførelsen af udleveringen til tribunalen kan der i medfør af retsplejelovens regler foretages anholdelse og varetægtsfængsling af den person, der skal udleveres, jf. udleveringslovens § 17, stk. 3. Henvisningen til udleveringslovens § 17, stk. 3, indebærer, at en frihedsberøvelse, der er sket efter denne bestemmelse, som udgangspunkt skal ophæves, hvis udlevering ikke har fundet sted inden 30 dage efter enten et eventuelt afkald på domstolsprøvelse, udløbet af kærefristen eller tidspunktet for den endelige retskendelse om udlevering, jf. § 17, stk. 1. § 17, stk. 3, 2. pkt., giver dog mulighed for at forlænge denne frist i særlige tilfælde. Denne bestemmelse kan imidlertid ikke benyttes til at forlænge fristen gennem en længere periode, f.eks. fordi det på tidspunktet for begæringen om fristforlængelse er uafklaret, hvornår udleveringen kan gennemføres.

3.2.10. Endelig er der gennem henvisningen til udleveringslovens § 18 givet hjemmel til, at det i forbindelse med beslutningen om udlevering kan bestemmes, at genstande, der er beslaglagt eller taget i bevaring under sagen, med forbehold af trediemands eventuelle rettigheder skal overgives til tribunalen.

3.3. Henvisningen til udleveringslovens *kapitel 4* indebærer ud over det under pkt 3.1. anførte, at der med hjemmel i udleveringslovens § 19, stk. 1, kan iværksættes anholdelse og varetægtsfængsling, beslaglæggelse og ransagning, jf. udleveringslovens § 13, også i tilfælde, hvor der alene foreligger en efterlysning af den person, der senere søges udleveret til strafforfølgning ved tribunalen. Foranstaltninger,